

והאות נ' דמנצפ"ך היא סותמת את זה ואת זה, דהיינו שהמלכות סותמת את בינה וז"א כי תמיד היא מלבישה על נה"י דז"א וכן לפעמים בסוד הדורמיטא מסתלקים נה"י דאמא מז"א וניתנים למלכות ואז נמצא שהמלכות סותמת את ז"א ואת הבינה (מק"מ), **בְּדִיּוֹן בְּתָרִין כְּלִילָן הוּא** ואז כל הספירות של זו"ן ואמא כלולים ביחד, מאחר שנה"י דאמא מתלבשים בז"א ונה"י דז"א מתלבשים במלכות וכן לפעמים נה"י דאמא מתלבשים במלכות (מק"מ), ו' (נ"א י') **דְּשָׂמָא קְדִישָׁא אַתְקִין לֵיהּ. וְסָתִים מְבוּעָהָ** ואז ז"א שהוא האות ו' שבשם הוי"ה מתקן את המלכות הנקראת נ' והוא סותם את יסודה בכדי שלא ישלטו בו החיצונים (מק"מ). **בְּתָר דְּאוּלִּידַת, פְּתִיחָא הוֹת בְּחָד רִישָׁא דְּפִתְחָא** ואחרי שהמלכות הולידה שהוא בזמן גאולת מצרים ובשאר הגאולות, אז נפתח רחמה בראש אחד של הם' הסתומה ואז היא נעשית מ' פתוחה אולם לעתיד לבוא הקב"ה יפתח אותה לגמרי בשני ראשיה והיא תעשה כשתי דלתין בסוד בן דו"ד ואז יבוא משיח בן דוד (מק"מ).

כשנחרב בית המקדש נסתמו כל המעיינות של המלכות מכל הצדדים כַּד אַתְחַרְיב בֵּי מְקוֹדְשָׁא, אִסְתִּימוּ מְבוּעֵין מְכַל סְטָרִין אמנם כאשר נחרב ביה"ק נסתמו כל המעיינות של המלכות מכל הצדדים והיא נעשתה בחינה ס' סתומה לגמרי כי לא היה ביסודה אפילו פתח אחד קטן ומשום כך נפסק

ע"י ז"א בסוד הדורמיטא של ז"א וכאשר מתחברים השתי הדלתין האלו הם נעשים כעין המשרה' (מק"מ).

הלימוד היומי

להצלחת כל משפחת שמואלי הי"ו

השפע (מק"מ). (ס"א אַתְּ דָא כְּלִיל אֶתְוּן) **וְאֶכְלִיל אֶתְוּן אַחֲרָן** [י],
וְאִינוּן שְׁבַעָה והאות ם' דמנצפ"ך היא כוללת בתוכה אותיות האחרות של שבע
אותיות כל"ך סעפ"ה שמקבלת המלכות ועי"כ היא נתקנת לצורך ייחוד הבוקר. **תִּלְתַּת**
מִהָאֵי סִטְרָא, וְאַרְבַּע מִהָאֵי סִטְרָא והן שלוש אותיות של כל"ך מצד
זה שלפני האות ם' מאחר שהם לפני האות ם' בסדר הא' ב' וארבע אותיות של סעפ"ה מצד
זה של אחרי אות ם' [יא]. **כִּל"ך. וְסִימָן** (שיר השירים ד) **כָּלֶךְ יִפָּה**
רַעֲיָתִי וּמוֹם אֵין בָּךְ ושם כל"ך הוא כנגד המלכות והסימן לזה הוא מש"כ 'כלך
יפה רעייתי ומום אין בך' כי פסוק זה קאי על המלכות, **וְיָ דְכַר וְנוֹקְבָא כְּלִיל**
כְּהִרְא ואות ן' דמנצפ"ך הוא כנגד זו"ן שהם כלולים כאחד, דהיינו שהאות ן' היא מורה
על ז"א ואות נ' הוא מורה על הנוק' ולכן מילוי אות נו"ן הוא מורה על ייחוד זו"ן שהוא ע"י
היסוד שהוא סוד אות ו' (יהל אור בפרשת בהעלותך), **דָּא כְּלִיל תִּלְתַּת מִכָּאן**
וְתִלְתַּת מִכָּאן וְאִינוּן שֵׁית וזאת האות ן' היא כוללת את שש אותיות של שם
יאעוצ"ה, דהיינו שלוש אותיות מצד אחד ושלוש אותיות מצד שני וביחד הן שש אותיות.
וְאוֹקִימָנָא בְּאֵלֵין תִּרִין אֶתְוּן ם' ן' אֶתְכִלְלוּ תִרִיסָר
אֶתְוּן ולמדנו שבאלו האותיות ם' ן' דמנצפ"ך נכללות שתיים עשרה אותיות של ג' שמות
כל"ך סעפ"ה יאעוצ"ה ואפילו שהם י"ג אותיות מ"מ אות ו' דשם יאעוצ"ה היא אינה מעיקר

אור הרשב"י

[י] גירסת הרמ"ק את דא כליל אתוון אחרון סעפ"ה הם אחרי אות ם' מכל מקום גם האות
וְאִינוּן שְׁבַעָה. ה' נכללת עימם אפי' שמקומה הוא לפני
[יא] דהיינו שמכיון שרוב אותיות שם האות ם' (מק"מ).

הלימוד היומי

לע"נ ראש הישיבה ר' שלום אהרן בן רחל זצוק"ל - ולע"נ הרבנית שולמית רחל בת מוזל ע"ה

השם אלא היא נוספה בו מאות ו' של שם הוי"ה (מק"מ), **סְלִיֵק מִנִּיּהוּ תִירִי**.
חָד לְאַתֵּר חָד, וְחָד לְאַתֵּר חָד [יב] תקח מהם שתי אותיות אחת למקום
 אחד ואחת למקום אחד.

סוד הפסוק כי יהיה נערה בתולה כתוב בתורה נער ולא נערה

כִּלְ"ךְ סַעֲפָ"ה יֹאעֲ"וּצָה, הֶכִי אֶתְגַּלִּיפוּ אֶתְוּוֹן והנה שמות
 כִּלְ"ךְ סַעֲפָ"ה יֹאעֲ"וּצָה כך הוא סדר חקיקת אותיות אלו, **וְרָזָא דָא בְכִי**
תִצֵּא לְמַלְחָמָה, קָרָא דְכְתִיב וסוד זה רמוז בפרשת כי תצא בפסוק
 שכתוב, (דברים כב) **כִּי יְהִיֶה נַעֲרָה בְּתוּלָה. נַעֲרָה בְּתִיב** [יג],
בְּתָר דְּאַסְתָּלַק לִילִיָא, וְצַפְרָא נְהִיר והנה עתה הזוהר חוזר לתרץ
 את הקושיה שהקשה בתחילת המאמר למה התרחקה אות ה' של תיבת שחר והתחברה עם
 תיבת ידעתה ומבאר שלאחר שמסתלק הלילה והבוקר מאיר, דהיינו שמסתלקים הגבורות

אור הרשב"י

עולים גם לשם אהי"ה וגם לשם הוי"ה (מק"מ).
 [יג] הכתיב של הפסוק הוא נער בלי אות ה'
 דהיינו שהיא המלכות שקודם חצות לילה שאז
 היא נקראת נער שהוא בנימטריא ש"ך מאחר
 שאין בה אלא ש"ך דינים אולם לאחר חצות
 היא מתמקת מדיניה ואז היא נקראת נערה
 בתוספת אות ה' כי אז היא מקבלת ה"ג
 ממותקות של אותיות מנצפ"ך ועיי"כ נתקן
 יסודה וכל זה הוא ע"י לימוד התורה שבחצות
 לילה (מק"מ).

[יב] והנה למדנו שבשמות האלו נכללים שמות
 הוי"ה ואהי"ה מלבד שם מנצפ"ך, והנה האות י'
 ושתי אותיות ה' שנמצאים בשמות האלו הם
 עולים בין לשם הוי"ה ובין לשם אהי"ה, אמנם
 תיקח מהם שתי אותיות שכל אות היא עולה
 רק לשם אחד, דהיינו שהאות א' של שם
 יֹאעֲ"וּצָה היא עולה רק למקום אחד של שם
 אהי"ה והאות האחרת שהיא האות ו' היא עולה
 רק למקום אחד שהיא כנגד שם הוי"ה ומשא"כ
 שאר אותיות הי"ה שבשמות אהי"ה הוי"ה שהם

הלימוד היומיומי

להצלחת כל משפחת שמואלי הי"ו

ושולטים החסדים, **כִּדְיִן ה' סִלְקָא וְאַתְּכִלִּילת בְּנִהוּרָא עֲלָאָה** האות ה' האחרונה שבשם הוי"ה שהיא כנגד המלכות היא מסתלקת ועולה מעולם הבריאה והיא נכללת באור החסד של הבוקר. **וּכְדִיִן יִדְעָתָה שְׁחַר מְקוֹמוֹ, דִּיִּדְע** (דודאי) **שְׁחַר מְקוֹמוֹ דִּיה"א, וְאַתְּכִלִּילת בְּנִיּוּיָה** ולכן כתוב ידעתה שחר מקומו' כי אז יודע החסד דו"א הנקרא שחר את מקום האות ה' שהיא המלכות והוא חוזר להאיר ולהשפיע לה ואז היא נכללת עמו ומשום כך נכתבה האות ה' בריחוק מתיבת השחר (מק"מ).

משה רבנו רצה להכנס לארץ והקב"ה ענה לו שישלח אנשים שידע ענין הארץ

תָּא חֲזִי, מֹשֶׁה הָוָה שְׁמִשָּׂא, וּבָעָא לְאַעְלָאָה לְאַרְעָא בא וראה שמשה היה מושרש בז"א הנקרא שמש והוא רצה להיכנס לארץ ישראל שהיא כנגד המלכות. **אָמַר לִיָּה קְדָשָׁא בְרִידָה הוּא, מֹשֶׁה, כִּד אָתִי נְהוּרָא דְשְׁמִשָּׂא, אַתְּכִלִּיל סִיְהָרָא** (דף קנ"ז ע"א) **בְּנִיּוּיָה** ואמר לו הקב"ה משה כאשר בא אור השמש ומאיר אז נכללת ומתבטלת בתוכו הלבנה, **הַשְׁתָּא דְאַנְתָּ שְׁמִשָּׂא, הֵיךְ יְקוֹמוּן פְּחָדָא שְׁמִשָּׂא וְסִיְהָרָא** והנה עכשיו שאתה בבחינת השמש איך תיכנס לארץ שהיא בחינת הלבנה שאז יעמדו כאחד השמש והלבנה, **לָא נְהִיר סִיְהָרָא אֶלָּא בְּשַׁעְתָּא דְאַתְּכִלִּיל שְׁמִשָּׂא, אֲבָל הַשְׁתָּא לִית אַנְתָּ יְכִיל** והרי אין הלבנה מאירה אלא רק בשעה שאור השמש נאסף בתוכה אולם עכשיו אתה לא תוכל להיכנס לארץ מאחר